

מסכת זבחים

פרק י

א. כל הפקיד מחייבו, קודם את חברו. הפקידיים קודמים למוספין, מוספי שבת קודמין למוספי ראש חדש, מוספי ראש חדש קודמין למוספי ראש השנה, שנאמר (במדבר כח), בלבד עלות הבקר אשר לעלת הפקיד פעשנו את אלה:

ב. וכל המקדש מחייבו, קודם את חברו. גם חטא קודם לדם עולה, מפני שהוא מראשה. אברי עולה קודמין לאמוררי חטא, מפני שהוא כלל לאנשים. חטא קודמת לאשם, מפני שעלה ארבע קרנות ועל היסוד. אשם קודם לתודה ולאיל נזיר, מפני שהוא קדשי קדושים. התודה ואיל נזיר קודמין לשולם, מפני שהוא נאכלין ליום אחד, וטעונים להם. שלמים קודמין לבכור, מפני שהם טעונים מתן ארבע, וסמיכה וגסכים ותנופת חזיה ושוק:

ג. הבכור קודם לבעל מני שקדשו מרחם, ונאכל לכחנים. בעל קודם לעוזות, מפני שהוא זבח ויש בו קדשי קדושים, דמו

ד. הַעֲוֹפּוֹת קֹדֶם יְהוָה לְמִנְחֹת, מִפְנֵי שֶׁהוּ מִינֵּי דָמִים. מִנְחַת חֹטֶא קֹדֶם תַּלְמִידָה נְדָבָה, מִפְנֵי שֶׁהיא בָּאָה עַל חֹטֶא. חַטָּאת הַעֲוֹפּוֹת קֹדֶם לְעֹולָת הַעֲוֹפּוֹת. וְכֵן בְּהַקְדְּשָׁה:

ה. כָּל הַחַטָּאות שְׁבִתּוֹרָה, קֹדֶם תַּלְמִידָה לְאַשְׁמוֹת, חוֹזֵץ מִאָשָׁם מִצְרָעָה, מִפְנֵי שֶׁהוּ בָּא עַל יְהִי הַכְּשָׂר. כָּל הַאַשְׁמוֹת שְׁבִתּוֹרָה בָּאַיִן בְּנֵי שְׁתִים וּבָאַיִן בְּכֹסֶף שְׁקָלִים, חוֹזֵץ מִאָשָׁם נְזִיר וְאָשָׁם מִצְרָעָה, שֶׁהוּ בָּאַיִן בְּנֵי שְׁנָתוֹן וְאַיִן בָּאַיִן בְּכֹסֶף שְׁקָלִים:

ו. כִּיּוֹם שֶׁהוּ קֹדֶם יְהַקְרְבָּתָו, כֵּה הוּ קֹדֶם יְהַקְרְבָּתָו אֲכִילָתָו. שְׁלָמִים של אֲמֵשׁ וּשְׁלָמִים של הַיּוֹם, נְשָׁלָמִים קֹדֶם יְהַקְרְבָּתָו. שְׁלָמִים של אֲמֵשׁ וּחַטָּאת וְאָשָׁם של הַיּוֹם, שְׁלָמִים של אֲמֵשׁ קֹדֶם יְהַקְרְבָּתָו, דָבָרִי רַבִּי מַאיָּר. וְחַכְמִים אָמְרִים, הַחַטָּאת קֹדֶם תַּלְמִידָה, מִפְנֵי שֶׁהיא קָדְשֵׁי קָדְשִׁים:

ז. וּבְכָלָם, הַכְּהֻנִים רְשָׁאֵין לְשָׁנוֹת אֲכִילָתָו, לֹא כָלֵן אַלְיוֹנִים, שְׁלוֹקִים, וּמְגַשְׁלִים, וְלִתְתַּחַת לְתֹכוֹ תְּבִלִי חָלִין וְתְּבִלִי תְּרוּמָה, דָבָרִי רַבִּי שְׁמַעֲון. רַבִּי מַאיָּר אָמֵר, לֹא יְפֹנוּ לְתֹכוֹ תְּבִלִי תְּרוּמָה, נְשָׁלָא יְבִיא אֶת הַתְּרוּמָה לַיְהִי פְּסוֹל:

ח. אָמֵר רַבִּי שְׁמַעֲון, אָמַר רַאֲתָה שֶׁמַּן שֶׁהוּא מִתְחַלֵּק בְּעֹזֶרֶת, אֵין אֲפֵה צָרִיךְ לְשֹׁאֵל מָה הַוָּא, אֶלָּא מוֹתֵר רַקִּיקִי מִנְחֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא

שָׁמֶן שֶׁל מִצְרָעַ. אִם רְאִית שָׁמֶן שֶׁהוּא נִתּוֹן עַל גְּבֵי הָאָשָׁים, אֵין
אֲפָה צָרִיךְ לְשִׁאָול מָה הוּא, אֶלָּא מָוֶתֶר רְקִיעִי מִנְחֹתָה כְּהָנוּם,
וּמִנְחָת כְּהָנוֹ הַמְּשִׁיחַ. שְׁאֵין מַתְנִזְבִּים שָׁמֶן. רַبִּי טְרָפּוֹן אוֹמֵר,
מַתְנִזְבִּים שָׁמֶן: